

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

155

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Łagiewniki

PRZEKAZUJĄCY

ZG Piekary, rejon Łagiewniki

WYKONAWCA SPISU

ZG Piekary, rejon Łagiewniki

ROK PRZEKAZANIA

2005

MIJSCOWOŚĆ

Bytom

GMINA

Bytom

POWIAT

Bytom

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Bytom

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

ILOŚĆ JEDNOSTEK

DOK. TEKSTOWA

33

DOK. KARTOGRAFICZNA

12

SUMA

45

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

121

446

567

ILOŚĆ mb

–

ILOŚĆ SKANÓW

0

0

0

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja: geologiczna, pomiarowa, ochrony powierzchni; plany ruchu; inne

KARTOGRAFIA: mapy: wyrobisk, powierzchni; profile geologiczne

Archiwum Państwowe w Katowicach, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Łagiewniki” w Bytomiu, sygn. 12/746/0, lata 1926–1945, 1945–1955.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Łagiewniki		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA		
NAZWA ZŁOŻA	–		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG	–		
NAZWA OG	–		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	1822	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	–
KONCESJA I WYGASZENIE	–		

Kopalnia „Łagiewniki” znajdowała się w Bytomiu-Łagiewnikach. Działalność wydobywczą rozpoczęła w roku 1822 pod nazwą „Florentine”. Prawo eksploatacji pola wydobywczego o powierzchni 2 km² należało do Franza von Wincklera. Początkowo w kopalni funkcjonowały cztery szyby o głębokości 90 m. W latach 40. do kopalni przyłączono kolejne dwa pola. W 1870 r. Hubert von Thiele-Winckler uzyskał kolejne nadania o łącznej powierzchni 2,1 km². Od 1889 roku udziały zakładu należały do Kattowitzer AG für Bergbau und Eisenhüttenbetrieb. Następnie kopalnia kilkakrotnie zmieniała właściciela. W 1929 r. została przejęta przez holding Consolidated Silesian Steel Corporation, a od roku 1936 przez Wspólnotę Interesów Górniczo-Hutniczych. Wówczas zmieniono nazwę na „Łagiewniki”. W 1941 należała do Berg- und Hüttenwerksgesellschaft Karwin-Trzynietz A.G. (spółka zależna koncernu Berghütte). W roku 1945 włączono ją do Bytomskiego ZPW. Od 1971 roku była częścią kopalni „Rozbark”. W 1938 r. zakład wydobyl 920 467 t. węgla.

Początkowo w kopalni funkcjonowały cztery szyby o głębokości 90 m. W latach 70. XIX w. wydrążono szyby „Reden” (330 m) i „Schwerin” (270 m), a w latach 1883–1896 szyb „Carnall” (330 m). W 1954 r. rozpoczęto eksploatację z poziomu 470 m. W tamtym okresie powstały również szybiki do poziomu 590 m. W latach 60. XX wieku udostępniono poziom 320 m oraz wydrążono szyb „Nowy Karol Miarka” dla partii złoża „Rozbark”. Kopalnia została zlikwidowana pod koniec XX wieku. Większość obiektów kopalnianych rozebrano.

Bibliografia

1. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
2. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.